

*ای کاش‌هایی برای روستاهای سرزمینم/ دکتر اسماعیل شهبازی

✓ ای کاش امروزه هم آرگانی به نام وزارت کشاورزی و عمران روستائی و یا نهادی با عنوان جهادسازندگی وجود داشت تا هرازگاهی در طول سال برای آگاهی عامه مردم در رسانه‌ها و به‌ویژه رسانه کتاب، نامی از روستا و روستائیان و در پی آن، از فرهنگ و معارف و عمران و آبادانی و رونق زندگی در روستاها برده می‌شد.

✓ شاید از این طریق به همگان یادآوری می‌شد که روستا همواره منشأ سازندگی و آبادانی و ملجأ تدارک نیروی انسانی و تأمین آذوقه و امنیت و نگهبانی از سرزمین در تمام طول تاریخ برای جامعه بزرگ بوده و هست و بلکه از این طریق به هزاران مقام صدرنشین و وزیر و وکیل و رئیس و قائم مقام و معاون و نایب‌رئیس و استاد و تیمسار و سردار و هنرمند و قهرمان ملی و منطقه‌ای بین‌المللی و ... یادآوری می‌شد که زاده روستا و یا روستائی تبارند و از این روی، مدیون ابدی به روستای موطن‌شان هستند.

✓ و باز هم بلکه، روستازادگان و روستائی تباران صاحب نام و مقام، درمی‌یافتند که اگرچه زندگی در شهرها و کلان‌شهرها را برگزیده‌اند و اینک نه خودشان و نه اهل خانوارشان هیچ یک دیگر در روستا زندگی نمی‌کنند، اما به سبب خونی که در رگهایشان جریان دارد و به تبع احساسات و عواطفی که بر پندار و کردارشان مستولی است، نمی‌توانند نسبت به سرنوشت روستاهای خود نه بی‌تفاوت و نه بی‌قید باشند؛ که اگر چنین باشد، ریشه‌های فرهنگ خانوادگی‌شان خشکیده و ای بسا سوخته باشد. البته سوابق تاریخی اینچنین خشکیدگی را در بین ابناء بشر به ندرت به یاد می‌آورد - چه آنکه ریشه‌های فرهنگ بومی در طول زمان کمرنگ و ضعیف می‌شوند و لیکن هرگز از گنج دل صاحبان خود زدوده نمی‌شوند!

✓ با این امید و دلخوشی است که از همگان و به‌ویژه از روستازادگان و روستائی تباران دانشمند و مؤلف و دیگر نخبگان و خبرگان و «صاحبان نام و مقام» که به هر نحو و به هر واسطه سببی یا نسبی ریشه در روستا داشته و دارند، می‌خواهم برای حفظ موجودیت روستا و به منظور تحکیم استقرار روستانشینان و تداوم اشتغال تولیدی آنان در کشاورزی و صنایع وابسته به کشاورزی و در مجموع به منظور تأمین رونق اقتصادی و تثبیت آرامش و آسایش زندگی در روستاها، موطن خویش را یاری‌رسان باشند و این خواسته هم به مثابه توقع مادر از فرزند، انتظاری گزاف نیست!

و سرانجام بلکه:

✓ - تاریخچه فرهنگ اصیل و چند هزارساله روستائی‌مان، مشتمل بر اصول و موازین و پیشینه اخلاقیات و ادبیات و هنر و آداب و رسوم و سنن فرهنگی‌مان به تدریج رنگ نبازد و زایل و یا به کلی محو نشود.

✓ الگوهای دیرینه اقتصاد مقاومتی در جریان تولید و زندگی در روستاهای مان بیش از این، از میدان دید سیاستگذاران و برنامه‌ریزان ملی و منطقه‌ای مکتوم نماند.

✓ گنجینه‌های ارزشمند مهارت‌ها و دانش‌های بومی روستائی، در فرایند بهره‌برداری از منابع تولید در نظام کشاورزی متعارف و متداول در اقالیم و مناطق و نواحی «آب و هوائی» سرزمینمان، بیش از این مورد بی‌تفاتی کارشناسان و متخصصان واردکننده فناوری‌های نوین و روزآور قرار نگیرد.

✓ آموخته‌های مولدان روستائی و تجربیات کسب شده ایشان در طول زمان در فرایند برنامه‌ریزی برای توسعه کشاورزی و عمران روستائی و نیز استفاده از آن‌ها برای بومی‌سازی فناوری‌های نوین، بیش از این مورد بی‌مهری مدیران و مجریان و برنامه‌ریزان و سیاستگذاران ملی و منطقه‌ای قرار نگیرد.

و در پایان:

✓ با تعطیل شدن مدارس روستائی به سبب نرسیدن تعداد دانش‌آموزان داوطلب به «حد نصاب» قانونی، روستاهایمان تحلیل و تخلیه نشوند و نام و نشان آن‌ها به تدریج از نقشه‌های جغرافیا حذف نشود.

✓ به امید توسعه متوازن و جامع کشور برای عمران و آبادانی و رونق اشتغال و زندگی در هزاران روستای سرزمینمان به‌عنوان کانون‌های تولید پایدار.

